

Nr 375

Av fröken **Lundbeck**, om en gemensam nordisk taxetariff för de statliga kommunikationsmedlen.

(Lika lydande med motion nr 713 i Andra kammaren)

Vid sidan av det nordiska samarbetet och dess framtida utformning bedrivs sedan länge också ett nordiskt samarbete mellan enskilda grupper i samhället. Som exempel kan nämnas arbetstagarorganisationer inom såväl LO som TCO, där sammanslutningar bildats för främjande av ett nordiskt samarbete inom olika intresseområden. Dessa sammanslutningar är i allmänhet stadgebundna och driver sin verksamhet bl. a. i form av gemensamma kurser och konferenser ambulering mellan de nordiska länderna.

Värdet av denna verksamhet, inte minst som en grundläggande opinion för ett enat Norden, torde stå utom allt tvivel.

Vissa svårigheter i denna verksamhet möter bland annat i fråga om postförsändelser länderna emellan. För brev överstigande 500 grams vikt utkrävs ett väsentligt högre portobelopp än för motsvarande brev inom det egna landet. Förhållandena är enahanda i Danmark, Finland, Norge och Sverige. Som exempel kan nämnas att en brevöversändelse vägande 660 gram kostar inom Sverige i porto (före portohöjningen) kr. 2: 70 under det att samma brev adresserat till annat nordiskt land betingar en portokostnad av kr. 13: 50. Skillnaden blir än mer markant ju högre viktsatsen är.

En utjämning av portokostnaderna, så att det egna landets tariffer även gällde för försändelser till annat nordiskt land, skulle förenkla de brevladesförda kommunikationerna länderna emellan. Inte minst gäller detta det internordiska arbete som bedrivs av många ideella organisationer. Vid ett organiserat samarbete med sändning av rapporter, kursmaterial, protokoll etc., ofta i flera upplagor, blir portobelastningen mycket betungande.

En besvärande bestämmelse gäller också för paketsändning mellan de nordiska länderna, där den tidsödande och kostnadskrävande förtullningen orsakar onödig fördröjning av försändelserna.

Statens järnvägar tillämpar s. k. konferensrabatt för deltagare i fackliga organisationers konferenser och kurser, innebärande en rabatt f. n. å 25 % på resekostnaden, förutsatt viss reslängd. Ytterligare en förutsättning är att minst sju deltagare färdas till samma mål, men avreseorten kan vara individuell. Gäller resan över gränserna till annat nordiskt land bortfaller denna förmån för sträckan i det andra landet. Vissa möjligheter att utverka mot-

svarande rabatter förefinns men är förbundna med ett tidsödande ansökningsförfarande. Kunde en samordning ske mellan de statliga järnvägarna i Norden skulle förutsättningar ges för att underlätta det nordiska samarbetet.

Det borde enligt mitt förmenande icke vara förbundet med stora svårigheter att samordna den statliga verksamheten på kommunikationsområdena, något som säkerligen skulle leda till en ökad förståelse för det nordiska samarbetet.

De framförda önskemålen kan synas beröra små detaljer i ett stort sammanhang. Men såsom inledningsvis framförts torde det vara av grundläggande värde för en gemensam nordisk enhet att enskilda initiativ till samarbete på allt sätt underlättas.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan angående gemensam nordisk taxetariff för de statliga kommunikationsmedlen.

Stockholm den 27 januari 1969

Alice Lundbeck (m)

Nr 376

Av herr **Olsson, Erik, m. fl.**, om uppskov med del av det trafikpolitiska reformprogrammet.

(Lika lydande med motion nr 363 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 januari 1969

Erik Olsson (s)

Sture Palm (s)

Paul Jansson (s)